

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

מהליכות אבותינו

פורים בשיבאם - מחזו צנעא

כתב הרב יעקב ספיר בחיבורו 'מסעות ספיר' עמ' 136 בזה"ל:

פורים - ואני עודני בשיבאם. המגילה נקראת בה, כברוב ערי העולם, בי"ד באדר. וממנהגי הקהילה בשיבאם - הילדים משחזרים את האמור במגילה - צרים עץ ואבן כדמות הצר המן, הרץ לפני מרדכי רכוב על־סוס, לפני הרץ לקראת עמוד־עץ גבוה אשר בחצר בית־הכנסת, ועליו תולים אותו - ויורים בו חצים ואבנים עד התנפצו לרסיסים.

הנערים ממשיכים במשחק הכאת־המגן, וקוראים בקול: "ארור המן!" "ברוך מרדכי!" - עד שעת סעודת־פורים, הנערכת ברוב־שמחה, והשתייה כדת אין אונס, עד דלא ידע בין ארור לברוך. עכ"ל.

יש להאריך את הקורא, שכל דברים אלו היו נעשים ללא היוק לרבים, ר"ל, הילדים לא גרמו לפחד ולבהלה בקרב אנשים נשים וילדים. ואשרי המחנך ילדיו לילך בדרכים ישירות כאבותינו הקדושים, שמצד אחד נותנים להם להוציא מרצם, אך בגבול הטעם הטוב כיאה לבני מלכים.

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ועשית ציץ זהב טהור (שמות כח. לו)

מובא ב'אפיקי מים' למוהר"ע יעבץ זצ"ל על פסוק זה בזה"ל: לדעת י"א, הציץ מכפר על הזנות שבגלוי, כמ"ש ומצח אשה זונה היה לה, ויש בו ג' דברים המצילים מן הזנות, הא' הציץ עצמו שהיה כתוב עליו קודש לה, וכל הפורש מן העריות נק' קדוש, הב' הוא הפתיל תכלת, דומה לפתיל תכלת של ציצית, שג' בהם וראיתם אותו וכו' ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם, הג' היא המצנפת המכפרת על גסות הרוח, וארז"ל כל המתגאה כאילו בא על כל העריות, ואמרו עוד שכל מי שיש בו גסות רוח לסוף נכשל בא"א, לכך נא' בציץ, ושמת אותו על פתיל תכלת והיה על המצנפת. (מכת"י)

ועוד טעם לשבח באופן אחר, הציץ מכפר על עזי פנים, וע"כ היה על מצח אהרן כי שם ביתו. והנה ידוע מדברי רז"ל כי במצחו של אדם נרשמים כל מעשיו, אם טוב ואם רע, ובוהו יאמר, עשה מעשיך באופן שיפחתו במצחך דברים המורים חותם עבדות לה', ולא יהיו מפותחים דברי עונות, וזהו פתוחי חותם קודש לה', כי יהיו במצחך פיתוחים של כשרון, המורים על עבד חתום קודש לה'. (תו"מ). עכ"ל.

ומסופר על מארי חיים כסאר זצ"ל שהיה רואה על פני האדם אם הוא שומר על קדושה או לאו. וכשהיו מבקשים ללחוץ את ידו, אם זה היה אדם ששומר על הקדושה, היה נותן לו ידו בשמחה. ואם זה היה אדם שאינו כ"כ שומר על הקדושה, היו רואים שהוא מתאמץ לתת לו ידו. ופעם אחת ביקש ללחוץ ידו אדם שכולו שקוע בטומאה, וברגע הראשון הברית הרב ידו אחורה, אך מאחר שלא חפץ שיפגע, התאמץ עד מאוד והושיט לו ידו.

ודבר זה, שניכר על מצח האדם, מעשיו הטובים או לא טובים, הורגלנו לשמוע מהורינו ומחנכנו עוד בעודנו הקטנים, שהיו אומרים "רואים על המצח שלך שעשית כך וכך". והאמת שהם ידעו מעשינו מביורור קודם שעשו, אך עניין זה שרשו בספרים וכמתבאר לעיל.

ואכן, מביני דבר ואפי' שאינם מאנשי הח"ץ, יודעים להבחין על אנשים ובהפרט במי שעדיין לא נשא אשה] אם שומר הוא על קדושה או לא, ולא ניתן להסתיר הדבר. ויש מהם שאף אומרים לנערים אלו בסתמא לשמור על קדושה, ולא מפרטים.

ומאידך, אנשים וילדים השומרים על קדושה וראשם ורובם מונח במחשבות טובות ואינם חשופים לכל המרעין בישין. רואים על פניהם קדושה וטהרה. וברוך ה' וברוך שמו, שמחה היתה לנו עת שמענו מראשי ישיבות שבחנו את תלמידי "עטרת חיים", שאמרו בהערכה רבה "רואים על תלמידי עטרת חיים אור חזק בפניהם של טהרה וקדושה, ויראת שמים, מה שאינו מצוי כיום", אשרינו שזכינו.

וכבר פעם העלנו על הכתב את שסיפר הרה"ג ברוך עוקשי שליט"א רב ק"ק "בני תורה - משכן נחמיה", באדם שבא להתייעץ עמו לאיזה תלמוד תורה ירשום את בנו וכו', ואמר לו שילך ויראה בעיניו את הת"ת בעיר. וכששב אל הרב אמר לו, "בעטרת חיים רואים את היראת שמים על הפנים של הילדים" וכו'. אשרנו מה טוב חלקנו.

ותועלת גדולה תהיה, אם ההורים (המחנכים) מספרים לילדים שמעשיהם ניכרים במצחם, ואף כדאי לתת דוגמאות "תראו ילד פלוני, איך פניו מאירות מאור קדושה ותורה". הדבר מוסיף סיוע לגרום לילד לרצות להיות כמותם. מאידך, יש לזיחר מאוד לא להתבטא על ילדים שיש להם פרצוף לא טוב. ואפילו כאשר אינו שומע הדבר, והדברים פשוטים וברורים לכל מבין. וה' יזכנו לבנים מאירים בתורה ובמע"ט.

מה שנהגין בשאר קהילות ליתן לעניים קודם פורים 'זכר למחצית השקל', לא נהגו בתימן, כי חיוב זה אינו אלא בזמן בית המקדש. ומכל מקום, בזמנינו טוב לעשות כן, לחיזוק הישיבות ושאר מוסדות התורה הזקוקים לעזרה, כי הם חיינו ואורך ימינו (שע"ה סי' קכ"ב ה"ז). וכבר הורה הרב שליט"א שיש דין של 'בני עדתך קודמין'. ע"כ ניתן להעביר זאת לקיום המוסדות בטל: 03-9097022 / 050-4150896

מחידושי רבותינו

הרה"ג משה רצאבי שליט"א
מתוך תשובת כת"י

אם יכולים שנים לקרוא המגילה

נשאלתי, בבית הכנסת שיש הרבה בקיאים ורוצים כמה לקרות המגילה, אם יכולים שאחד יקרא חציה הראשון של מגילה והשני חציה השני. והשבת בס"ד שאין לעשות כן, אלא אחד יקראנה כולה, וכמו שנוהגים. ואם יש מחלוקת על זה וא"א להשקט המחלוקת באופן אחר, גדול השלום, אבל לכתחילה יש להשתדל בכל עוז שאחד יקראנה כולה.

והטעם, עיין בש"ע או"ח סי' ק"מ ס"א בנשתתק באמצע קריאת התורה, דהעולה במקומו חוזר וקורא מתחילה, ולד' הסתם בש"ע חוזר ומברך ברכה ראשונה, ולד' הרמב"ם שהובא בשו"ע בלי ברכה ראשונה, והטעם אמרו בירושלמי דכתיב "תורת ה' תמימה משיבת נפש", והיינו שלד' הסתם קריאה בלא ברכה לפניו או לאחריה אינה תמימה, והיינו לאחר שתקנו לברך כל אחד מהעולים לפניו ולאחריה, שזהו פגם ואין תמימה. ולהרמב"ם תמימה בעיקר הקריאה, וע"ש בב"י ובב"ח.

ולגבי מגילה דנו האחרונים בנשתתק, המג"א בס"י תרצ"ב סק"ב כ' דיחזור השני מתחילה בלא ברכה לכו"ע, כיון שכאן הקורא מוציא את כולם ע"ש. ובאליה רבה ודגול מרובה והגרעק"א שם חולקים דבמגילה א"צ לחזור מתחילה, ומסכים לזה שו"ת שבות יעקב ח"א סי', וכמובא בשער"ת שם ובמשנ"ב סק"ב. ובהגהות חת"ס מסכים להמג"א, ומטעם "תורת ה' תמימה" ע"ש. וזה מתאים בפרט אליבא דהרמב"ם וכנז"ל. ועד כאן לא נחלקו אלא בדיעבד שנשתתק, אך לכתחילה משמע דלכו"ע אין לעשות כן. ואפי' בתקיעת שופר דלכו"ע אם לא יכול להמשיך לתקוע ממשיך אחר אחריו, כ' רמ"א בסימן תקפ"ה ס"ד שהתקוע מיושב יתקע ג"כ מעומד משום דהמתחיל במצוה אומרים לו גמור, כ"ש באותם תקיעות דמיושב. עאכ"ו במגילה ש"ל שדינה כס"ת שאין להפסיק הקריאה. ואפשר שזה תלוי במחלוקת הרמב"ם והסתם בגדר תורת ה' תמימה אם הוא מפני הברכה שלפניה דוקא או גם בלא הברכה, וכנז"ל. ואמנם יש לדון אם מגילה כס"ת, כי נקראת אגרת ונקראת ספר. ומ"מ לכתחילה משמע דלכו"ע אין להפסיק ולחלקה לשנים. וזאת במקום דוחק גדול שדינו כדיעבד, אז אפשר לחלק, אבל לא באופן קבוע. וצריכים מאוד להשתדל לא להגיע לידי כך, וכנז"ל. הלכך אם אינם יכולים לבוא לידי הכרעה, ואין רב ומנהיג לבית הכנסת, יקרא מי שיסכימו עליו רוב הציבור. ואם גם זה אי אפשר, עצה טובה להטיל גורל ואל אשר יצא לו יהיה.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

להצלחת

ר' אברהם בן זכריה
מדויל הי"ו הוא וב"ב

כיון דיחזור השני מתחילה בלא ברכה לכו"ע, כיון שכאן הקורא מוציא את כולם ע"ש. ובאליה רבה ודגול מרובה והגרעק"א שם חולקים דבמגילה א"צ לחזור מתחילה, ומסכים לזה שו"ת שבות יעקב ח"א סי', וכמובא בשער"ת שם ובמשנ"ב סק"ב. ובהגהות חת"ס מסכים להמג"א, ומטעם "תורת ה' תמימה" ע"ש. וזה מתאים בפרט אליבא דהרמב"ם וכנז"ל. ועד כאן לא נחלקו אלא בדיעבד שנשתתק, אך לכתחילה משמע דלכו"ע אין לעשות כן. ואפי' בתקיעת שופר דלכו"ע אם לא יכול להמשיך לתקוע ממשיך אחר אחריו, כ' רמ"א בסימן תקפ"ה ס"ד שהתקוע מיושב יתקע ג"כ מעומד משום דהמתחיל במצוה אומרים לו גמור, כ"ש באותם תקיעות דמיושב. עאכ"ו במגילה ש"ל שדינה כס"ת שאין להפסיק הקריאה. ואפשר שזה תלוי במחלוקת הרמב"ם והסתם בגדר תורת ה' תמימה אם הוא מפני הברכה שלפניה דוקא או גם בלא הברכה, וכנז"ל. ואמנם יש לדון אם מגילה כס"ת, כי נקראת אגרת ונקראת ספר. ומ"מ לכתחילה משמע דלכו"ע אין להפסיק ולחלקה לשנים. וזאת במקום דוחק גדול שדינו כדיעבד, אז אפשר לחלק, אבל לא באופן קבוע. וצריכים מאוד להשתדל לא להגיע לידי כך, וכנז"ל. הלכך אם אינם יכולים לבוא לידי הכרעה, ואין רב ומנהיג לבית הכנסת, יקרא מי שיסכימו עליו רוב הציבור. ואם גם זה אי אפשר, עצה טובה להטיל גורל ואל אשר יצא לו יהיה.

כל זה כתבתי בקיצור ובמהירות וא"א להאריך עוד. ואח"כ ראיתי תשובה לאאמו"ר ע"ו בשו"ת עולת יצחק חלק ג' סי' קפ"ה, ושם העלה בס"ד כמו שכתבנו, ויעו"ש שהאריך בזה.

הצב"י משב"י יצ"ו.

ואתה קח לך בשמים ראש זכו' (שמות ל. כג)

בליל ג' ד' אדר א' תרע"ו ראיתי במראה החלום שיש קבוצת אנשים מקהלתנו מהחיים ומהנעדרים לומדים ומתפללים בעד אחינו שבמצרים שהם בצער גדול שהקב"ה יוציאם לחירות, ואח"ז הייתי לומד לפניו פסוק ואתה קח לך בשמים ראש. שפי' זה מרמז על האשה שמבשמת את בעלה במעשיה הטובים במה שעוזרת לו בהכנת צרכי הבית ובפרט במה שמסייעת לו בעסק התורה. והכונה לומר שתקח לך אשה הגונה הגורמת לך להתבשם בגשמי וברוחני בעוה"ז ולעוה"ב ע"י מעשיה הטובים וכמ"ש הכ' אשת חיל עטרת בעלה ובוה תהיה לראש ע"כ. (ואז הקצתי ויען שהוא חידוש תורה כתבתיו).

בוזהר פרי תצוה ד' קפ"ז ע"א כתיב יהי שם ה' מבורך. מאי מבורך אלא כולא ידעי. אבל רזא חדא ידע חד מחברנא, במדברא אחויאו ליה בחלמא, ור' יצחק כפתורא שמיא. מאי מבורך. שירותא קשה וסופיה רך. מ"ב קשה, ודינא איהו ודאי, ולבתר רך. כגוונא דא, יומא דר"ה מ"ב דהא במ"ב אתוון איתברי עלמא וע"ד אתברי בדינא. לבתר רך. ועל דאתנינן כל שירותין קשין וסופא דילהון רכינן כגוונא דא ביומא דר"ה קשה בדינא. ביומא דשמיני עצרת רך בחדוה ע"ב. ונ"ל שזוהי כוונת מחבר הפיוט של ש"ת המתחיל מברך רחמנא וכו' ר"ל התחלת הדין של ישראל היה במ"ב היינו בר"ה וסופו יום ש"ע רך יום חדוה שייצאו בדימוס ביום הדין וזהו שאמר אח"ז מהשנא עידנא, וזהו מלבד פישוטו הידוע ודוק.

(ענף חיים' למוה"ר א' נדף זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

וענותך תרביני

פעם אחת כשעבר מהר"י"ן בשוק, שמע מישהוא קורא לו, מורי יחיא, מורי יחיא. הביט שמאלה וימינה, והנה איש רודף אחריו וצועק, מורי! מורי! עמד עם שני תלמידיו עד שהגיע אותו איש אליו, וביקש ממנו לבוא לשחוט לו לסעודת מילה. אך מהר"י"ן שאל אותו, אתה אוהב אותי יותר מאבי ואמאי?!

הלה תמה על השאלה וענה לו, כבוד מורי אני לא מבין, אביך ואמך הזמינו אותך לפני, אז תשחט להם ואח"כ תבוא אלי בבקשה. ענה לו מהר"י"ן, אבי ואמאי אינם צריכים שוחט, אבל מעולם אבי לא קרא לי בשם 'מורי', רק יחיא, ואתה נראה לי שגילית כביכול חיבה יתרה מהם! הנלמד מזה שלא היו מתיהרים ולא מתפארים לא בתורתם ולא במעשיהם הטובים מי יתן וזכותם תעמוד לנו ולכל ישראל אמן.

(שו"ת הרש"י עמ' שפ"ו)

לעילוי נשמת
מרדכי בן שלמה חסיד
ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

תעודות הצטיינות למתפללים בתענית זיבור

ועוד ילדים חמודים אשר עלו

לקרוא בס"ת בפרשת יתרו משה

כמנהג אבותינו הקדושים, הלא המה הילדים הצדיקים:

מאיר עמר נ"י מאיר דחבש נ"י

ישראל כהן נ"י אשר וקחי נ"י

שמעון דחבש נ"י

יה"ר שיגדלו במעלות התורה והיראה בדרך ישראל סבא, ויהיו תלמידי חכמים נבונים וידועים, מאירים בתורה ובמעשים טובים כאבותינו הקדושים והטהורים.

"אגרת הפורים"

על הדרך הראויה בהנהגת יום זה

מתוך שיעור אורח סימן קכ"ג הטעמה ט'

שמחת הפורים לא נועדה לקלות ראש, הוללות וסכלות, אלא לשמחה לשם שמים, שמתוכה יגיע אדם לאהבת הי"ת ועבודתו (כמבואר במאירי וחיי אדם, הובאו בבואור הלכה ובמשנה ברורה סימן תרצ"ה).

מנהג התחפושות והמסכות ושאר מיני ליצנות שנהוג כבר דורות רבים בארצות אירופה, נכנס גם אלינו בדור הזה. ואע"פ שמצאו היתרים ונתנו טעמים, עכ"פ עניין זה בעונותינו הרבים הלך והפך יותר ויותר בפרט בזמנינו להתפרקות מקדושה ויראת שמים במסוה של "מנהג של ישראל תורה", וכבר צווחו על זה ככרוכיאל גדולי ישראל.

אבותינו הקדושים נע"ג מעולם לא הלכו בדרך זו. וכבר כתב מהרד"ם זצ"ל בשתילי זתים (סימן תרצ"ה ס"ק י"א), אין חילוק בשטות בין פורים לשאר ימות השנה, וכ"ש להזיק אחד את חברו, ואין זה אלא נאצה לפני השי"ת ולא שמחה (יעוין שם ובסוף סימן תרצ"ו, ובדברינו חלק חושן משפט הלכות גניבה הערה ג' ד"ה דעת).

והאמת שלמעשה אין בכוחנו לחסום את ההרגלים האלו מכל וכל. אלא שעם כל זה אנו משתדלים לעשות כל המאמצים למנוע ולעצם אותם ככל האפשר.

לפיכך

א. צריך להעדיף **תחפושות ומסכות פשוטות** "לצאת ידי חובה". או אפילו כאלה המועילות משהו. ועכ"פ להימנע מפרצופים ותחפושות בלתי רצויים כגון **גוים, רשעים, וכיוצא בהם.**

ב. תחפושות של בנים לבנות, או בנות לבנים **אסורות**, ואפילו באופן חלקי. וכי רק חלק מהפוסקים האשכנזים מתירים זאת, ולדין **אסור בהחלט.**

ג. לשותף את הילדים במצוות היום באופן נעלה ומקודש, לעשות את הסעודה יחד אתם לאור נרות (ולהאפיל מעט את החלונות כדי שאור הנרות יורגש, עיין למהרי"ץ בעץ חיים) וללמוד מענייני דיומא.

ד. **פירושים והרעשות**, רק מחוץ לבית הכנסת. אבל בבית הכנסת עצמו, מנהגינו שלא להרעיש כלל גם כשמזכירים "המן", מפני כבוד בית הכנסת וקדושתו, וכדי שלא לבלבל את הקריאה כי עי"ז יכול להיגרם שהשומעים לא יצאו ידי חובת מקרא מגילה, ועל האב ומנהיגי בית הכנסת לעמוד על המשמר.

ה. ילדים קטנים פחות מגיל חינוך, אם הם מפריעים ומטרודים את הגדולים, לא לשלוח כלל לבית הכנסת.

ו. שלא יבואו הילדים לבית הכנסת מחופשים, אלא מלובשים בגדים חשובים כבגדי שבת או יום טוב (עיין שיעור חלק א"ח סימן קכ"ב סעיף ה').

ז. כתבו המפרשים שחז"ל דייקו בלשונם באמרו (מגילה דף ז' ע"ב) "חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי" ולא אמרו להשתכר, כי המצוה אינה אלא להתבסם מעט יותר מה שהוא רגיל ביתר ימות השנה. וזה לשון רבינו הרמב"ם זיע"א (פ"ב מה' מגילה הט"ו), כיצד חובת סעודה זו, שיאכל בשר ויתקן סעודה נאה כפי אשר תמצא ידו, ושותה יין עד שישתכר וירדס בשכרותו. וביארו המפרשים שדעת הרמב"ם שא אפשר לומר שכונת הגמרא "עד דלא ידע וכו'" על שכרות ושיגעון ממש, כי אדרבה, השכרות מביאה לידי כמה עבירות. אלא שמתוך שהוא נרדם אחר השתייה, אינו יודע אז בין ארור המן לברוך מרדכי.

ח. רצוי לשנות את השם של המאפה שנקרא "אזני המן" (שנכנס גם אלינו) ל"**עוגיות פורים**". הטעם לזה, כי מאפה זה הוא בין שלוש זוויות, על פי המדרש שכיון שראה המן שלוש אבות, מיד ניתש כוחו וכו'. (עיין ספר מטעמים עניין פורים אות ג'). אך עדיין אין זה מן הראוי לתת למאכל שאנו מכניסים לתוך פינו, שם טמא ונכך קיבלתי מאמאמר זצ"ל. שוב אח"ז נרפס אור תורה גליון אדר ה'תשנ"ב, וראיתי שם בדף תס"ב שהמציא חכם אחד טעמים לענייני "אזני המן" אלו. הלכך טוב לקרוא בשם "**עוגיות פורים**".

יח"ר מלפני המקום ב"ה שנזכר לשפע אור ימים קדושים אלו "בימים החם בזמן הזה" וניגאל גאולת עולם אכ"ר.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

תעודות הצטיינות למתפללים בתענית דיבור

לק"י

לך כנוס...

תלמוד תורה 'עשרת חיים' מזמין את הציבור הקדוש ל'מסיבת פורים' המרכזית והגדולה לק"ק תימן אלעד

שתתקיים א"ה בליל פורים בבית הכנסת 'תפארת זכריה' רח' רבינו ניסים גאון 41 אלעד במעמד מרן 'נשיא המוסדות' הגאון הגדול רבי יצחק רצאבי שליט"א - פוסק עדת תימן ורבני ק"ק תימן אלעד

הרה"ג משה רצאבי שליט"א
רב ק"ק 'פעולת צדיק'	הרה"ג עובדיה יפעי שליט"א
מזקני רבני העיר
הרה"ג ברוך עוקשי שליט"א
רב ק"ק 'בני תורה'	הרה"ג שאול אחרק שליט"א
רב ק"ק 'תפארת זכריה'
הרה"ג שמואלי נצחוני שליט"א
רב ק"ק 'בית דוד ושלמה'	הרה"ג רוני יצחקי שליט"א
רב ק"ק 'שבזי'
הרה"ג זרחיה חופי שליט"א
רב ק"ק 'אחוות אחים'	הרה"ג דוד חרזי שליט"א
רב ק"ק 'תפארת הרש"ש'
הרה"ג יונתן ערוסי שליט"א
רב ק"ק 'שמעון הצדיק'	הרה"ג חיים צדוק שליט"א
רב ק"ק 'כנסת הגדולה'

מיועדנו איש רב פעלים לתורה ולתעודה ר' ברק צברי הל"ו - יו"ר תנועת יש"ש

בשמחת וז' דלא רצו... בקדושה ובטהרה יוכרה

הערב יפתח בלימוד תשב"ר בשעה 19:30 עם הפתעות ללומדים

(תלמידי 'עשרת חיים' יקבלו מלגה ממנהל הת"ת)

20:30 שירים וריקודים ודברי תורה, עם הפתעות ופרסים לשמחים ולמשמחים

ינעימו את הערב בשירה המשוררים

ר' אורי שבח הל"ו

ר' אוריאל טירי הל"ו

עזרת נשים פתוחה

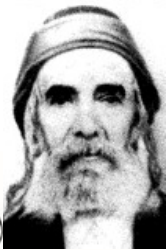
המעוניין להקדיש את זכות לימוד התשב"ר להצלחתו וכיו"ב, יצור קשר בטל: 050-4150896
המסיבה להצלחת מזל בת ראדה ולרפואת ראדה בת עוואד ומרים ולעילוי נשמת רפאל בן סעדיה ז"ל

חכמי תימן

הרב משה בן יוסף צארום זצ"ל נולד בעיר יפיד בשנת תרל"ה. למד אצל הרב נסים חריזי והרב דוד רצאבי תלמידו של מהרי"ץ. הרב שלום קרח כתב עליו בזה"ל: תלמיד מופלג במקרא במשנה ובגמרא, בקי בכל ספר היד החזקה ובפוסקים, יודע בהגדה ובמדרשים, עכ"ל.

חיבר חיבורים, ביניהם 'ליקוטי שושן', הגהות ופירושים על תכלאל עץ חיים. ועוד חיבורים ותשובות.

עלה ארצה בשנת תש"י והתיישב בכרכור.

נפטר כ"ז אלול תשי"א. תנצב"ה.

הזדמנות נדירה!!

ידועה מעלת לימוד תורה

בפורים ובפרט של תשב"ר.

ע"כ בעה"ת ילדי התשב"ר

של התלמוד תורה, ילמדו

במשך שעה בליל פורים לאחר

קריאת המגילה.

המעוניין שהלימוד יהיה

להצלחה / לרפואה / לע"נ

וכיו"ב. יצור עמנו קשר בטל:

050-4150896

הערות. הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או רמזיל.

e0504150896@gmail.com

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה